

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: J. H.

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.10.2017 č. j. MPSV-2017/213944-923

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19.10.2017 č. j. MPSV-2017/213944-923 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 19.10.2016 č. j.

573338/2016/OOI, jímž správní orgán zamítl návrh žalobce na změnu výše příspěvku na péči podaný dne 6.4.2016 a rozhodnutí správního orgánu bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je nesprávné, neboť posudkový lékař nezkoumal podrobně jeho zdravotní stav, nezohlednil výsledek sociálního šetření. Uvedl, že nezvládá chůzi – používá invalidní vozík, má problém při osobní hygieně, s péčí o domácnost. Namítal, že nezvládá také základní životní potřebu oblékání a obouvání. Posudkový lékař nevzal v úvahu, že se jeho zdravotní stav zhoršil. Rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Shrnul průběh správního řízení, citoval obsáhle z posudku PK MPSV. Žalovaný poznamenal, že základní životní potřeby a) mobilita, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost a f) tělesná hygiena byly hodnoceny jako nezvládané. K namítané základní životní potřebě e) oblékání a obouvání, žalovaný odkazem na příslušnou právní úpravu uvedl, že sociálním šetřením bylo zjištěno, že oblékání žalobce sám pomalu zvládne, problém mu činí obouvání, což lze dle posudkové komise realizovat vsedě s využitím facilitačních pomůcek – nazouvací lžice, suché zipy, nazouvací obuv. Funkční důvod pro nezvládání nebyl shledán, proto byla tato základní životní potřeba hodnocena jako zvládaná.
3. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 19.10.2016 č. j. 573338/2016/OOI byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše příspěvku na péči podaný dne 6.4.2016 s odůvodněním, že žalobce je i nadále osobou, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat celkem tři základní životní potřeby posuzované dle ust. § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán I. stupně odkázal na posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ v Ostravě ze dne 14.9.2016, podle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobce pomoc při těchto základních životních potřebách: mobilita, osobní aktivita, péče o domácnost. Správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce splňuje podmínky § 4 zákona o sociálních službách a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat tři základní životní potřeby posuzované podle § 9 zákona o sociálních službách a podle § 8 odst. 2 téhož zákona je považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. – lehká závislost.
5. Součástí spisu je záznam ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 14.4.2016, v němž je kromě jiného uvedeno, že žalobce sdělil, že žije ve společné domácnosti se svou manželkou, která mu poskytuje potřebnou pomoc a péči. V minulosti prodělal pracovní úraz, při kterém přišel o levou dolní končetinu – amputace pod kolenem. Má problémy s pahýlem, objevují se otoky, bolesti, krvavé puchýře. Protézu užívá jen v nejnutnějším případě. Při úraze došlo k amputaci prstů pravé dolní končetiny. Má špatnou stabilitu. Bez protézy nechodí. Má oslabenou levou horní končetinu. K základní životní potřebě oblékání uvedl, že „zvládá pomalu sám, boty problém – pomáhá manželka“.

6. Proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 19.10.2016 podal žalobce odvolání, v němž zdůrazňoval zhoršení zdravotního stavu.
7. O odvolání rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím ze dne 19.10.2017 č. j. MPSV-2017/213944-923, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný jako odvolací správní orgán si vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.
8. Z protokolu o jednání z posudku Posudkové komise MPSV ze dne 26.9.2017 vyplývá, že posudková komise vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce u praktické lékařky MUDr. D., z nálezu plicní lékařky MUDr. M., z nálezu ortopéda MUDr. J. ze dne 13.5.2015, z nálezu ortopéda MUDr. K. ze dne 25.7.2016, z nálezu chirurga MUDr. P. ze dne 1.8.2016, z nálezu MUDr. P. z 15.1.2015 z oboru pracovní lékařství a ze sociálního šetření. Posudek obsahuje diagnostický souhrn, zjištění ze sociálního šetření výše citovaná, dále zjištění z lékařských zpráv z ortopedie a chirurgie. Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, chronickou bronchitidu, přetrvává lehká obstrukce dýchacích cest s lehkou restrikcí, dále stav po amputaci levého bérce (protéza) a amputaci II. až IV. prstu pravé dolní končetiny. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Posudková komise uvedla, že žalobce přijel na invalidním vozíku, v doprovodu manželky, lucidní, orientován, komunikativní, sdělil potíže, úkony, jež nezvládá, byl pečlivě oblečen, upraven, pahýl klidný, t. č. bez defektů, protézu novou má, ale dle sdělení ji kvůli problémům, otlakům, nenosí. Asi půl roku má invalidní vozík. V posudkovém zhodnocení posudková komise uvedla, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje žalobce každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopen zvládat čtyři základní životní potřeby: mobilitu, tělesnou hygienu, osobní aktivity a péči o domácnost. Ohledně základní životní potřeby oblékání a obouvání, se posudková komise vyjádřila toliko k obouvání a uvedla: „realizace samozřejmě vsedě s využitím facilitačních pomůcek, nazouvací lžice, suché zipy, nazouvací obuv. Funkční důvod nezvládání nebyl shledán.“ Tento stav byl k datu 6.4.2016.
9. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že žalovaný vycházel z předmětného posudku PK MPSV, konstatoval, že z posudku je zřejmé, z čeho posudková komise při jeho vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. Dle žalovaného posudek byl vypracován komisí v řádném složení a obsahuje odůvodnění míry závislosti žalobce, a že z posudku je rovněž patrné, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů. Odkazem na závěry posudkové komise žalovaný uvedl, že žalobce nezvládá základní životní potřeby a) mobilita, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost a f) tělesná hygiena. K základní životní potřebě oblékání a obouvání žalovaný citoval závěr PK MPSV o tom, že obouvání lze realizovat vsedě s využitím facilitačních pomůcek: nazouvací lžice, suché zipy, nazouvací obuv. Funkční důvod pro nezvládání nebyl shledán. Žalovaný uzavřel, že žalobce je nadále osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost) dle zákona o sociálních službách.
10. Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí (dále jen ve znění pozdějších předpisů), osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I. (lehká

závislost), jestliže z důvodu nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II. (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III. (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV. (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

11. Podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona, při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.
12. Podle ust. § 2 vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnutí základní životní potřeby, zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.
13. Podle ust. § 2a téže vyhlášky, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Podle přílohy 1 písm. e) citované vyhlášky, za schopnost zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
15. Krajský soud předně konstatuje k obsahu žaloby, že základní životní potřeby a) mobilita, j) péče o domácnost, f) tělesná hygiena byly shledány v posudku PK MPSV ČR a žalovaným jako nezvládané.
16. Ve vztahu k posouzení základní životní potřeby e) obouvání a oblékání se posudková komise omezila toliko na strohé obecné a bezobsažné konstatování, že obouvání lze realizovat vsedě s využitím facilitačních pomůcek: nazouvací lžice, suché zipy, nazouvací obuv a že funkční důvod pro nezvládnutí nebyl shledán. Žalobce přitom v rámci sociálního šetření uvedl, že oblékání zvládá pomalu sám, boty problém – pomáhá manželka. Posudková komise se ovšem k otázce, zda žalobce zvládá aktivitu obouvání a oblékání v přijatelném standardu a z jakých důvodů, vůbec nevyjádřila. Závěr posudkové komise o zvládnutí oblékání a obouvání, event. s využitím facilitátorů je třeba v této souvislosti hodnotit jako zcela obecný a nepřesvědčivý a v konečném důsledku nepřezkoumatelný.

17. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť žalovaný vycházel z neúplného a nepřesvědčivého posouzení otázky zvládnání základní životní potřeby oblékání a obouvání. Napadené rozhodnutí tak bylo nutno pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů zrušit. V dalším řízení bude třeba posudkové závěry posudkové komise doplnit tak, aby z nich bylo zřejmé, z jakých důvodů žalobce zvládá či nezvládá bez pomoci jiné osoby aktivity v rámci výše uvedené životní potřeby.
18. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšný žalobce se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 06.03.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně